

РЕШЕНИЕ

№ 5294

гр. София, 31.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **577** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на [фирма] против Решение № Ц-1040-21-544/23.12.2020г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00843372 от 16.11.2020г., издадено от Ръководител на контрола по разходите на ДОО при Териториално поделение на НОИ -С.-град. С разпореждането е постановено, жалбоподателят да внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-00826107/15.10.2020г. в размер на 2465,88 лв. главница и 97,52 лв. лихви.

В жалбата се сочи, че действително дружеството е подало документи за изплащане на обезщетение по болничен лист, без да са били налице условията за това, доколкото лицето, което е получило обезщетението няма нито един работен ден в дружеството и няма право на обезщетение. Твърди се, че тези действия са в резултат на грешка на служители на дружеството, които не са били наясно с посочените обстоятелства. Жалбоподателят се позовава на нормата на чл.29 от Наредбата за парични обезщетение и помощи от ДОО, като поддържа, че при нередовност на документите или при липсващи такива ТП на НОИ е следвало да уведоми задължените лица да ги представят в 7-дневен срок, респ. да извърши проверка, при която да се установи наличието на правото на лицето да получи обезщетение. Поради неизвършването на тази проверка от ТП на НОИ, както и по аргумент от чл.114 от КСО в жалбата се сочи, че сумата, независимо дали е получена добросъвестно или не, не следва да бъде

възстановявана от осигурителя. Иска се отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт В., в позиция по същество и в представени подробни писмени бележки счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл.110 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване и Заповед № ЗР-5-21-00821762/09.10.2020г. и Заповед № СЗ 5-21-00825839/15.10.2020г. на Ръководителя на ТП на НОИ – С., е извършена частична ревизия на разходите по ДОО на [фирма] за ревизирания период 03.02.2020 г. – 31.07.2020 г. Установено е, че Г. И. М. е назначена на работа в дружеството като камериерка на 07.02.2020г., като трудовото правоотношение с нея е прекратено, считано от 01.10.2020г. Със Заповед № 20 от 01.08.2020г. на М. е разрешен неплатен отпуск за период от 41 календарни дни, считано от 01.08.2020г. до 30.09.2020г. Съобразно представените ведомости за заплати за периода м.02.2020г. – м.09.2020г., за периода 07.02.2020г. – 29.02.2020г. на работника са начислени 0 отработени дни и 91,50 лв. осигурителен доход, 3 работни дни за сметка на работодателя за първите три дни временна нетрудоспособност и 13 работни дни без вноски. За останалите месеци - от м. 03.2020г. до м.09.2020 г. вкл. са начислени 0 отработени дни с осигурителен доход в размер на 0 лв. и съответен брой дни в болнични. Установено е, че данните, подадени по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО съответстват на разплащателните ведомости. По реда на чл.8 ал.1 от НПОПДОО от осигурителя [фирма] в ТП на НОИ С. – град са представени в срок удостоверения Приложение 9 за Г. И. М., удостоверените данни в които, а именно че лицето към момента на настъпване на временна нетрудоспособност е осигурено за съответния риск и са попълнени данни в т.9 – работни дни или работни часове през периода на болничния лист с право на парично обезщетение за съответния период, не се оспорват от жалбоподателя. Въз основа на тези подадени данни от работодателя на Г. М. е изплатено парично обезщетение за временна нетрудоспособност за 117 работни дни в размер на 2465,88 лв.

В резултат на ревизията, с Ревизионен акт за начет № РА – 5-21-00826107 / 15. 10. 2020 г. са установени неправомерно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване в размер на главница от 2465,88 лв. и лихви в размер на 97,52 лв. Общият размер на задължението е в размер на 2563,40 лв. С възражения вх. № Ц-1012-21-1091Ц-1012-21-1091#1 / 30.10.2020 г., (л.37-38) дружеството е изразило несъгласието си с издадения РА за начет, развивайки доводи за липса на вина на същото за неправомерно изплатените обезщетения, тъй като съгласно чл.29 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО (НПОПДОО) ТП на НОИ е следвало да извърши проверка за редовността на подадените документи във вр. С изплащане на обезщетението и при констатиране на нередовност на същите да откаже изплащане на обезщетение.

По подаденото възражение е изготвено мотивирано заключение по чл.1190 а.2 от КСО (л.31-35), съобразно което възражението е неоснователно, доколкото за работилата в периода 07.02.2020г. – 01.10.2020г. на длъжност „камериерка“ в [фирма] Г. И. М. осигурителят е подал погрешни (неверни) данни в Приложение № 9 към чл.8 ал.1 от

НПОПДОО, а именно, че към 07.02.2020г. лицето е осигурено за съответния риск и че има право на парично обезщетение за периода 03.02.2020г. – 31.07.2020г. вкл., поради което на същото лице е изплатено парично обезщетение в размер на 2465,88 лв. за 117 работни дни, по 6 болнични листове за посочения период, с което е нанесена щета на ДОО.

С разпореждане № РЖ-5-21-00843372/16.11.2020г. на ръководителя на контрола на разходите по ДОО в ТП на НОИ С. – град, на основание чл. 110, ал. 3 от КСО, е разпоредено внасянето на сумата по Ревизионен акт за начет № РА – 5-21-00826107 / 15. 10. 2020 г. в размер на главница от 2465,88 лв. и лихви в размер на 97,52 лв.

Разпоредването е връчено на 24.11. 2020 г. (л.30) и обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град.

С Решение № Ц-1040-21-544/23.12.2020г. на директора на ТП на НОИ С. – град, жалбата на [фирма] е оставена без уважение като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00843372 от 16.11.2020г., издадено от Ръководител на контрола по разходите на ДОО при Териториално поделение на НОИ -С.-град. Решението е връчено на 05.01.2021 г.

В съдебното производство са приети като доказателства представените такива с административната преписка. Доказателства от страна на жалбоподателя не са представени в съдебното производство.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата, е неоснователна, по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, посочен в чл.117, ал.1 от КСО. Според чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, контролните органи на НОИ съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. В чл. 110, ал. 3 КСО е предвидено, че за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в съответното поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/, издава разпореждания.

Оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма и административно-производствените правила, но при нарушаване на относимите материално-правни разпоредби.

В хода на ревизионното производство не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да обуславят отмяна на процесното решение и потвърденото с него разпореждане за събиране на сумите по РАИ.

В специалното контролно-ревизионно производство по КСО. осъществявано по реда на чл.110 и ел. от КСО от контролните органи на ТП на ПОИ. административният акт. подлежащ на обжалване по административен ред е издаденото на основание чл.110. ал.3 от КСО разпореждане за събиране па сумите по РАП, а не самият РЛН и

приложения към него анализ и справки, които съдържат мотивите за издаването му - фактическите и правни основания за ангажиране на отговорността на осигурителя.

Съгласно чл.5 ал.4 т.1 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване, като съгласно ал.6 на същия текст данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсията, паричните обезщетения и помощите. Съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт - Наредбата за паричните обезщетения и помощите от ДОО.

Упражняването на трудова дейност е основната предпоставка за възникване на правото за парично обезщетение за временна нетрудоспособност, съобразно чл.40 ал.1 от КСО. Декларираните данни от осигурителя по реда на чл.5 ал.4 от КСО са индичия за осъществявана от лицето трудова дейност, но не и безспорно доказателство за това.

Изясняването и безспорно установяване на наличието на реално упражнявана от осигуреното лице трудова дейност, както и правилното подаване на данните за това лице от осигурителя, се осъществява по реда на последващия контрол от органите на НОИ чрез извършването на проверка или ревизия на осигурителя.

Неоснователно е изложеното в жалбата твърдение, че при представяне на болничните листове и данните от осигурителя в удостоверения Приложение № 9 към чл.8 ал.1 от НПОПДОО органите на НОИ не са извършили съпоставка на данните и не са изяснили всички обстоятелства. Съгласно чл.1 ал.2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г. (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злополуки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2. Именно данните по чл.5 ал.4 т.1 от КСО за Г. М. са подадени некоректно от жалбоподателя.

Имуществената отговорност за причинени вреди на ДОО е уредена в чл. 110 от КСО. Съгласно ал. 1, т. 1 от посочената разпоредба контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от

неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО представлява по същността си вид имуществена отговорност, която намира опора в института на непозволеното увреждане по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, според който всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като във всички случаи на непозволено увреждане, вината се предполага до доказване на противното. Елементите от фактическия състав на имуществената отговорност по чл. 110 от КСО включват вреда, изразяваща се в намаляване на средствата по фондовете на ДОО или пропуснатата полза същите да се увеличат, противоправно поведение на физическо или юридическо лице и причинна връзка между първата и втората предпоставка.

В процесния случай причинената щета се изразява в реално намаляване имуществото на ДОО, поради извършените плащания за обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване, на което Г. М. не е имало право, тъй като не е била осигурена за този риск към датата на настъпването му. Нанесената реална щета на бюджета на ДОО е определена по основание и размер по реда на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО с ревизионен акт за начет, като за събиране на сумите, е издадено Разпореждане № РЖ-5-21-00843372/16.11.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Налице е и пряка причинна връзка между причинените щети и противоправното поведение на осигурителя, който не е декларирал достоверни данни за осигуряването на Г. М., което е довело до неоснователно изплащане на парично обезщетение по КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното Решение № Ц 1040-21-544/23.12.2020 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00843372/16.11.2020г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ в ТП на НОИ С.-град, е законосъобразно, постановено от компетентен орган в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това подадената жалба от [фирма] е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателя следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 66-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ц 1040-21-544/23.12.2020 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00843372/16.11.2020г. на ръководителя на контрола по разходите на

държавното обществено осигуряване в ТП на НОИ С.-град.
ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ответника Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Съдия: